

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 676/24
20.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, Драгана Тесаровића и др Миодрага Мајића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214 став 4 у вези става 3 и 1 Кривичног законика у вези члана 30 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужица Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног ББ, адвоката Војислава Бабића, браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Луке Николића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.502/21 од 23.02.2024. године, у јавној седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног АЈТ, а у присуству окривљених АА и ВВ, као и бранилаца, адвоката Далибора Катанчевића и Луке Николића, дана 20.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Луке Николића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.502/21 од 23.02.2024. године, само у односу на окривљеног ВВ и то у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног ВВ, због кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214 став 1 Кривичног законика у вези члана 30 и 33 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ **ОСУЂУЈЕ на казну затвора** у трајању од **1 (једне) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се у смислу одредбе члана 63 Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 10.06.2021. године, који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.450/19 од 17.10.2019. године па до 25.10.2022. године, када је према окривљеном решењем Вишег суда у Београду К.бр.502/21 укинут притвор, док се жалбе јавног тужица Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Војислава Бабића и у преосталом делу жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Луке Николића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.502/21 од 23.02.2024. године, се у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.502/21 од 23.02.2024. године, окривљени

АА, ББ и ВВ су оглашени кривим због извршења кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214 став 1 Кривичног законика у вези члана 30 и 33 Кривичног законика, па је суд окривљене осудио и то окр. АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, окр. ББ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца и окр. ВВ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7(седам) месеци у које казне се окривљенима урачунава време које су провели у притвору како је наведено у изреци побијане пресуде.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи и окривљени огласи кривим због кривичног дела изнуда из члана 214 став 4 у вези става 3 и 1 Кривичног законика и изрекне им се казна затвора у дужем временском трајању,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Војислав Бабић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од кривице или евентуално да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Лука Николић, због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или да се побијана пресуда преиначи и окривљени блаже санкционише.

Одговор на жалбу тужиоца доставио је бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић у ком је предложио да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду доставио је поднесак Ктж.бр.710/24 од 17.06.2024. године у коме је предложио да се жалба тужиоца усвоји и побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе, па испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

Жалба браниоца окривљеног ВВ је основана само у погледу одлуке о казни, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног ВВ, као и остале жалбе неосноване.

Побијајући првостепену пресуду суштински из свих законом прописаних

разлога, бранилац окривљеног ББ, адвокат Војислав Бабић у изјављеној жалби указује да је основно обележје предметног кривичног дела примена озбиљане силе или озбиљне претње и намера прибављања противправне имовинске користи, а да притом у конкретном случају није доказано да је окривљени ББ имао намеру да прибави противправну имовинску корист.

Овакви жалбени наводи браниоца окривљеног ББ су оцењени као неосновани и Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд на основу доказа које је извео на главном претресу правилно утврдио чињенично стање и за свој закључак у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге у свему прихватљиве и за Апелациони суд у Београду. Наиме, првостепени суд је прихватио исказ оштећеног ГГ из ког је утврђено да он познаје окривљеног АА површно, да су се договорили да се виде испред кафане “...” на ..., до које је оштећени дошао својим аутомобилом марке “Golf IV”, где су га чекали АА и ББ, те да се појавио и ВВ који су сели у његово возило и то АА на сувозачево место, а двојица окривљених на задње седиште, да га је АА наводио у правцу бензинске пумпе “Змај”, говорећи му да тамо треба да узме још неке папире, те да је у једном тренутку чуо звук репетирања пиштоља са задњег седишта, па му је неко од окривљених који су седели на задњем седишту да ли ББ или ВВ прислонио цев пиштоља у пределу ребара, а АА му је рекао да је оштећени са својим другарима пре 6 година наводно украо златни ланац власништво ДД, који је њена мајка добила од њеног оца за 30. рођендан, те да морају то да провере и да уколико он није узео ланац да их одведе код својих другова, који су били наводно са оштећеним. Након тога су отишли до пумпе “Змај” где су се искључили са аутопута на пут који води за насеље “Радио Фар”, да му је све време вожње био уперен пиштољ у ребра, да је у једном тренутку по налогу АА зауставио возило у близини шумице, да му су наредили да изађе из аутомобила, да ту није било никог и да је била ноћ, да су за таксистем изашли и ББ и ВВ, при чему га је ББ гурао руком да крене дубље ка шумици и на самом улазу у шумицу добио је ударац у ББ импровизованом палицом, тако је то макар деловало оштећеном, при чему га је ударио у пределу потиљка и гурнуо га, након чега је оштећени пао на земљу, после чега га је ББ ударао по ногама, а АА му је пре него што је почео да га удара по ногама рекао “Ударај по ногама да не може да бежи”. Након што се оштећени подигао ББ га је обухватио са обе руке и подигао на ноге, а затим га гурао и шутирао да крене даље ка шуми, односно да се креће иза ВВ који је мобилним телефоном осветљавао пут у шуму, док је испред ВВ кроз растиње крчио пут АА. У том тренутку ВВ је оштећеном рекао да оде да себи ископа гроб, да је оштећени луд што не каже да је узео ланац, иако је оштећени све време негирао да има било какве са тим, да су се зауставили негде у шумици, након чега је АА дао влажне марамице оштећеном и поручио да ће му требати, алудирао је да може нешто да се деси, након чега је и почело физичко малтретирање оштећеног, док су му ВВ и АА постављали питања тврдећи да је оштећени виђен да је узео ланац, да је са друговима наводно изашао из собе где се ланчић налазио, оштећени је све време негирао и покушао да објасни да са тим нема везе, међутим, на сваки његов одречан одговор ББ би почео да га удара, прво рукама и ногама у пределу леђа и потиљка главе иако је оштећени покушао да се заштити колико је могао, а онда је ББ узео неку грану са земље и њоме наставио да га удара такође по глави и телу, при чему се грана од удараца више пута одламала. Дакле, имајући у виду напред изнето Апелациони суд у Београду је закључио да су жалбени наводи браниоца окривљеног ББ неосновани имајући у виду да је окривљени негирао да је узео било какав ланац, при чему је сведок ГГ на саслушању рекла да нема никаквог сазнања да је

њеној мајци било када нестао златни ланац, да је оштећени ГГ био њен дечко са којим је кратко била у емотивној вези пре 6 или 7 година, а да је ЋЋ њен ванбрачни супруг и да нема сазнања да се ЋЋ и оштећени уопште познају, осим што је ЋЋ познато да је он био њен дечко, јер му је о томе причала. Дакле, насупротив жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ евидентно је да је окривљени имао намеру да се критичном приликом прибавља противправна имовинска корист.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА, којима се првостепена пресуда побија уз истицање да суд није дао јасне разлоге на основу чега је закључио да су окривљени предметно кривично дело извршили у саизвршилаштву су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд у погледу саизвршилаштва дао јасне разлоге, правилно налазећи да су окривљени кривично дело извршили у саизвршилаштву јер је изведеним доказима утврђено да је постојао претходни договор окривљених ради извршења предметног кривичног дела, па су тако и сва тројица окривљених ушла у возило оштећеног и потом предузимали радње у извршењу кривичног дела на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, при чему је претходно АА иницирао сусрет са оштећеним за који су очигледно знали и ВВ и ББ, а потом је свако од окривљених својом радњом битно допринео извршењу кривичног дела.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је окривљени АА објаснио разлоге због којих је договорио виђање са оштећеним ГГ су оцењени као неосновани, будући да првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљених, па ни одбрану окривљеног АА, јер су у супротности са исказом оштећеног који је на децидиран и уверљив начин сведочио да су од Немањине улице лица која су седела на задњем седишту аутомобила да ли ВВ или ББ у његова ребра са десне стране притисла предмет од метала налик на пиштољ, а потом у шуми АА га је са врхом тог предмета ударио у предео између обрва, што је у сагласности са констатованим повредама и налазом и мишљењем вештака медицинске струке да је једна од повреда нанета дејством тупине замахнутог оруђа као што је цев пиштоља. Притом првостепени суд правилно закључује да је исказ оштећеног да му је правац кретања аутомобилом наложен од стране АА и уз претњу предмета налик на пиштољ, који му је прислоњен на ребра је за суд крајње логичан, будући да је оштећен својим аутомобилом превалио велико растојање од ресторана “...” дошавши на потпуно други део града, у ненасељено место, у чијој близини се налази шума, што указује да је код оштећеног постојао велики страх и да је поступао по налогу АА у вези путање кретања, који страх је у датом моменту био управо због претње предметом налик на пиштољ, због којих је беспоговорно слушао наредбе АА куда ће се кретати аутомобилом. Притом првостепени суд правилно није прихватио одбране окривљених, а посебно одбрану окривљеног АА у којој је навео да је постојао дуг оштећеног према њему, будући да из исказа оштећеног је суд неспорно утврдио да није остојао никакв дуг оштећеног према окривљеном АА, а да га је АА телефоном контактирао ради виђења у вези увоза аутомобила што оштећеном није било чудно, јер се предузеће у коме је запослен бави шпедицијом и увозом возила и да је оштећени пристао на виђење и својим возилом је дошао у близину ресторана “...” у које возило су потом ушли сви окривљени, при чему по правилном закључку првостепеног суда оштећени није имао било какав скривени или други мотив да лажно оптужује окривљене.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ, којима се првостепена пресуда

побија уз истицање да је оштећени на главном претресу изјавио да га ВВ није ударао а да је могуће да је изговарао претње, те да практично није доказано да је окривљени извршио ово кривично дело су оцењени као неосновани, будући да такав исказ оштећеног са главног претреса првостепени суд у овом делу није прихватио, налазећи да је овакавим исказом оштећени хтео да умањи улогу ВВ у извршењу кривичног дела које му се ставља на терет, већ је првостепени суд прихватио исказ оштећеног са записника о испитивању оштећеног пред ВЈТ у Београду у коме је поред осталог изјавио да су га у неким тренуцима истовремено ударили ББ и ВВ, а да га је ВВ шутирао више пута у пределу врата и по другим деловима тела јер је наведени исказ ближи догађају када је сећање на догађај било израженије. Притом првостепени суд је навео да је нашао разумевање за реакцију оштећеног ГГ на главном претресу имајући у виду да су у том тренутку окривљени већ били лишени слободе по решењу Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду због сумње да су извршили најтежи облик кривичног дела, те да је пуномоћник оштећеног најавио да ће у том поступку оштећени поново бити испитан, па је очигледно код оштећеног постојала доза страха и непријатности што се нашао у улози оштећеног у овом кривичном поступку.

Наиме, побијајући првостепену пресуду тужилац у изјављеној жалби указује да су нејасни разлози које је првостепени суд дао за свој закључак да се у конкретном случају не ради о групи, те самим тим и о квалификованом облику овог кривичног дела.

Међутим првостепени суд правилно није прихватио правну квалификацију кривичног дела изнуда у покушај из става 3 члана 214 Кривичног законика, имајући у виду да покушај кривичног дела из члана 214 став 3 КЗ није могућ из разлога што у ситуацији када противправна имовинска корист прописана чланом 214 став 3 није остварена, као што је то у конкретном случају не постоји покушај овог кривичног дела, обзиром на то да постигнута имовинска корист не предстаља последицу већ квалификаторну околност дела, па уколико није постигнута нема ни покушај извршења тог кривичног дела, а што одговара и језичком тумачењу текста законских одредби члана 214 Кривичног законика, јер је у ставу 3 наведен свршен глагол “ако је делом из става 1 овог члана прибављена имовинска корист у износу који прелази 1.500.000,00 динара”, па како у конкретном случају окривљени нису прибавили имовинску корист у износу од 15.000 евра, нити је за овај износ наступила штета, то су у радњама окривљених не стичу битни елементи кривичног дела изнуда у покушају из става 3 члана 214 у вези члана 30 КЗ, већ битни елементи кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214 став 1 у вези члана 30 и 33 КЗ. Осим тога првостепени суд није прихватио ни постављену правну квалификацију кривичног дела које се окривљенима ставља на терет у оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр.406/22 измењена 04.02.2022. године и члана 214 став 4 у вези става 3 и 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, напре сматрајући да није доказан квалификаторни тежи облик радњи извршења кривичног дела изнуда у покушају из става 4 којим је прописано да ко се бави вршењем дела из става 1 до 3 или је дело извршено од стране групе казниће се затвором од 5 до 15 година. Ово стога што је чланом 112 став 3 тачка 22 КЗ прописано да је група најмање 3 лица повезаних ради трајног или повремениг вршења кривичних дела која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру због чега суд сматра да изведеним доказима у овом кривичном поступку није доказано да су окривљени деловали у групи. Наиме, по коначној измењеној оптужници

окривљенима се ставља на терет извршење једног кривичног дела учињеног на штету једног оштећеног, па самим тим не постоје докази да су се ова три лица повезала ради трајног или повремениог вршења кривичних дела посебно када се има у виду да су у време извршења кривичног дела АА и ББ били неосуђивана лица, а да је окривљени ВВ осуђен због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, дакле неистоврсног кривичног дела, а да је из одбрана окривљених утврђено да се њих тројица познају још из основне школе, да живе у истом крају, да се блиско друже, а у овом поступку није достављен било какав други доказ о повременим или трајном повезивању ова три лица у вршењу кривичних дела због чега суд сматра да није доказано да су окривљени деловали у групи, те да самим тим није доказан ни квалификаторни облик кривичног дела изнуда у покушају из става 4 члана 214 Кривичног законика.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, првостепени суд је извео правилан закључак у погледу кривице окривљених и правне квалификације, правилно налазећи да се у радњама окривљених стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214 став 1 Кривичног законика у вези члана 30 и 33 Кривичног законика, због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Када када је у питању одлука о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена. Отежавајућих околности на страни окривљеног АА суд није нашао, док је од олакшавајућих околности на његовој страни ценио његову ранију неосуђиваност, док је кривично дело извршио као млађе пунолетно лице, да делом није оспорио наводе оптужбе, протек времена од извршења кривичног дела. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ суд је ценио ранију неосуђиваност, да је кривично дело извршио као млађе пунолетно лице и да делом није спорио наводе оптужбе, те протек времена од извршења кривичног дела, док отежавајућих околности није нашао. На страни окривљеног ВВ суд је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, при чему је имао у виду да се ради о осуди због неистоврсног кривичног дела, док је од олакшавајућих околности на његовој страни нашао да је кривично дело извршио са 22 године старости, његову старосну доб, да делом није оспорио наводе оптужбе, те протек времена од извршења кривичног дела. Првостепени суд је правилно имајући у виду све олакшавајуће околности у односу на окривљеног АА и ББ, а у одсуству отежавајућих околности ова два окривљена лица огласио кривим због извршења кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214 став 1 КЗ у вези члана 30 и 33 КЗ и осудио окривљеног АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 10.10.2019. године, када је лишен слободе па до 31.01.2020. године, када је окривљеном решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.450/19 од 31.01.2020. године, притвор укинут, а окривљеног ББ због истог кривичног дела осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 10.10.2019. године, када је лишен слободе па до 31.01.2020. године, када је према окривљеном решењем судије за

претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.450/19 од 31.01.2020. године укинут притвор. Када је у питању окривљени ВВ, Апелациони суд у Београду је имао у виду и решење Министарства унутрашњих послова, Дирекција полиције, Одељење за аналитику од 05. јула 2024. године, којим је усвојен захтев ВВ којим се брише из казнене евиденције осуда изречена пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.1314/19 која је постала правноснажна 25.09.2019. године за кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика, те имајући у виду све остале олакшавајуће околности које је ценио првостепени суд и навео у образложењу побијане пресуде, исту пресуду преиначио у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног ВВ и дајући адекватан значај свим у побијаној пресуди наведеним олакшавајућим околностима, окривљеног ВВ због извршења кривичног дела изнуда у покушају у саизвршилаштву из члана 214 став 1 КЗ у вези члана 30 и 33 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 10.06.2021. године, који му је одредђен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.450/19 од 17.10.2019. године па до 25.10.2022. године када је према окривљеном притвор укинут решењем Вишег суда у Београду К.бр.502/21.

Ценећи степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљених Апелациони суд у Београду налази да ће се управо овако изреченим казнама затвора у односу на окривљене АА, ББ и ВВ остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе чланова 457 и 459 ЗКП.

Записничар
Александар Багаш,с.р.

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић